

RIBA ILDIKÓ

Kerítés

barna léces kis kerítés
határ szélén körbenéz
lába mellett búzavirág
pipacs nyújtja nyakát

köré fonja aranyszínű
kecses karját napsugár
lágyszellőben dallam száll
darázs derék mézért hajlik

versenyre kel smaragdfű közt
margaréta s tátika
melyik ontsa rá boldogan
szerelemillat hímporát

irigyen néz tarka lepke
tovaröppen meg sem áll
megpihenhet alkonyatkor
kerítés álmos szelíd oldalán

Mécses fénye

Napsütéses hidegben
elgondolkodva andalgok,
surrogó falevelek alatt
emlékek szépséges sora.

Gyermekként magasra
ágaskodtam hozzátok:
oly picike voltam, s
ti oly nagyok.

Éveink rohantak,
felnöttem és megnöttem.
Egy-egy szomorú napon
magamra hagytatok.

Már nagymama vagyok,
unokáimról gondolatban
mesélek, míg állok sírotok
mellett, és a mécses
pisla fényébe bámulok.

Távolság

fényév távolság
életünkben köztünk áll
rád nem vágyom már

Varjak

Fekete felhők gyűlnek,
szélükön varjak ülnek.
Károgó parti kezdetén,
meleg szoba rejtekén
hallgatjuk őket, te meg én.

Surrogó szárnyak
égi vitorlákká válnak,
cikáznak szél hátán,
pihennek fa ágán.
Jövőt jósol a sámán.

Monoton mormol,
tűzben csontot kormol.
Bojtos botjával koppant,
lába ritmusra csosszan.
Szívem félelemtől dobban.

Fenyők között

Fenyők között hideg szélben
kristályhó kavardul.
Hold ezüsthéjében
gyémántként ragyog makacsul.

Sarlóján fényfüzér-pókháló,
ölében gyertya pislá lángja.
Csilingelő csengettyű
szendereg ölelő karjában.

Szenteste éjjelén készül
ajándékkal kicsi és vén.
Csomagot bont bűvöletben,
szeretet kél a lélekben.

Mementó

Nem vagy már több,
mint bárki más.
Léted csak egy
szemvillanás.

Emlékeim közt
a szél ki-be jár,
magával sodorja,
mit senki sem óv már.

Néhány szó marad
mementóul a múltra;
hó hull lassanként,
s paplant terít az útra.

***

Feketén-Fehéren című irodalmi folyóirat:
<http://poeta.hu/feketen-feheren/>